सहसा दृष्टिं पिद्युः ॥ २९ ॥ ३० ॥ इदमब्रवीदिङ्गोहशांत्यर्थिमितिभावः ॥ ३१ ॥ प्रस्नवणः किष्कियासमीपप्रस्नवणादन्योयमित्याद्वः ॥ अत्युच्चत्वात्ततोपितस्यदर्शनिम त्यन्ये ॥ यत्रेच्छातत्रगंतव्यमितितात्पर्यं ॥ ३२ ॥ खगमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणितलकेवा ० कि ० द्विपंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥ छ ॥ छ भछ कतकरीत्या त्रिपंचाशःसर्गः॥ ५३॥ ततइति ॥१॥ गिरिदुर्गे ऋक्षविलाख्यं समयः कालाविधः ॥२ ॥ तदा शिशिरारंभसमये ॥ ३ ॥ पुष्पातिभारयुक्तान्यपाणियेषां ॥ वासंतिकान्व

सहसाविद्युर्दृष्टिदृष्ट्यागमनकांक्षया॥ वानरासुमहात्मानोहस्तरुद्दमुखास्तदा॥ २९॥ निमेपांतरमात्रेणविलादुत्तारिनास्तया॥ उवाचसर्वास्तांस्त्रत्रतापसीधर्मचारिणी॥ ३०॥ निस्तान्विपमात्तस्मात्समाश्वास्येद्मववीत्॥ एषविध्योगिरिःश्रीमात्रानाहुमल तायुतः॥ ३०॥एपप्रस्वणःशैलःसागरोयंमहोद्धिः॥ स्वस्तिवोस्तुगिमिष्यामिभवनंवानर्पभाः॥ इत्युक्तातद्दिलंश्रीमस्रविवंशस्वयं प्रभा॥ ३२॥इत्यापेश्रीमद्रामायणेवा ० कि ० द्विपंचाशःसर्गः॥ ५२॥ ॥७॥ ७॥ ततस्तेदृश्च्योरंसागरंवरुणालयं॥ अपार मिभगर्जतंघोरेह्रमिभिराकुलं॥ १॥ मयस्यमायाविहितंगिरिदुर्गविचिन्वतां॥ तेषांमासोव्यितक्रांतोयोराज्ञासमयःकृतः॥ २॥ विध्यस्यतुगिरेःपादेसंप्रपुष्पितपाद्षे॥ उपविश्यमहात्मानश्चितामापेदिरेतदा॥ ३॥ ततःपुष्पातिभारात्रान्लताशतसमावतान्॥ हुमा न्वासंतिकान्दृक्षावभृवुर्भयशंकिताः॥ ४॥ तेवसंतमनुप्रामंप्रतिवेद्यपरस्परं॥ नष्टसंदेशकालार्थानिपेतुर्धरणीतले॥ ५॥ततस्तान्किप वद्याश्रिष्ठाश्चिववनोकसः॥वाचामधुरयाभाष्ययथावदनुमान्यच॥ ६॥ स्तकाले फलवतःआमादीन्॥ १ भयकतशंकां विद्यणोति ॥ तेइति

वसंतमनुप्राप्तं प्रकृतशिशिरकालस्योत्तरकालमासन्त्रतया प्राप्तप्रायं ॥ नष्टः संदेशकाले राजसंदिष्टमासरूपेकालेऽनुष्ठेयोथीयेषाते ॥ ५ ॥ तान् भयेनभूतलेपितान् ॥ शिष्टान् रुद्धेभ्योऽन्यान् ॥ अनुमान्य संपूज्य ॥ ६ ॥